

Universitätsbibliothek Paderborn

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

Inhaltsverzeichnis

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

diem, & vesperam, ac matutinum tempus sine Sole fuisse, & Luna, & stellis? Cui & illud potest ad- A
jungi, quod libr. 6. contr. Cels. legitur, falli eos, qui vera dierum sex spatia Moysem in

mundi narranda creatione significante putant: quoque se in suis ad Genesim Commen- Philo libr.
1. Allegor. Καὶ νῦν τοι, ἡ γένεσις τὸν πόνον γεννίνεται. Nempe hæc tropice intelligenda, explicandaque censebat Origenes, ut alia pleraque, in quibus allegorico sensu nimirum tribuens, nativum & literalē subvertet. Qui quoniam error suum sibi postulat examen, verbum non addam.

QVÆSTIONE NOXIA.

B

DE RESVRRECTIONE MORTVORVM.

- I. Status questionis proponitur. II. Doctrina Origenis de resurrectione enucleatur. III. Vtrum resurrectionem absolute sustulerit. IV. Hoc criminè purgatur. V. Vtrum corporis resurrectionem admiserit, carnis inficiatus sit. VI. In eo etiam bestiat, & multorum præterea assensu gaudet. VII. Vtrum & quomodo corpora in resurrectione mutatum iri existimaverit. VIII. Hic quoque Patrum aliquot consensione se tuetur. IX. An corpora in resurrectione sphaerica futura autuma-verit. X. Vtrum impios affirmaverit neutiquam in vitam reddituros. XI. Vnde suam de resurrectione doctrinam hauserit, aperitur. XII. Nonnulla ad eius excusationem præter superiora colliguntur. XIII. Quo sensu dixerit peccatorum caussam ad corpus referri.

Hier. Epist.
61 ad Pdm.
cap. 7.

I. **T**RANS EAMVS hinc ad famosissimam de resurrectione carnis & corporis questionem. Licet enim uti verbis Hieronymi, hoc argumentum adversus Origenem perfertur. Cohæret autem illa quoque cum superioribus, nam statu animalium ante hanc vitam exquisito, ipsarum quoque futura post hanc vitam fors exploranda est: nimirum solasne ac solitarias, an conjunctas corporibus quibus convixerunt postremum D subiuras iudicium, si demque deinceps adhæsuras autumaverit. Ac magnum profecto haberemus ad questionis illius tractationem compendium, si huius argumenti & tituli libris ab eo conscriptis temporis diuturnitas pepercisset; & quacunque in iis olim fuerunt reprehensa. Veterum monumenta præ se ferrent: de se quippe ipse narrat libr. 3. ad aiōnō, cap. 10. publicatis suis De resurrectione lucubrationibus, offensos quodam in Ecclesiastica fide, quasi velut fulle, & penitus insipientes de resurrectione crederet, præcipue hereticos. Multum quoque prodestant ad hujus argumenti illustrationem Hammonis Hadrianopolite libri adversus Origenem super ea questione scripti, si vel superefflent illi, vel tantumdem certe ex iis de promtum pervenisset ad nos, quantum è Methodij opere ejusdem instituti Epiphanius & Photius excerptum servarunt. Verum vetustam consumitis his commentationibus, hac opere destituti, partim ex Origenis dogmatum, partim ex aliorum expostulationibus, partim ex ejus scriptis, cuiusmodi ad nostram pervenerunt etatem, quid ipsi visum est pro viribus astimumus.

II. Quod si rem primum ex doctrinæ ipsius texture spectare velimus, meminisse oportet acculatum fuisse cum, quod animam solam hominem constituere, post Platonem, dixerit: & quod animas pro peccatis in varia corpora, si tamquam in vincula conjectas tradiderit, ut supra observavimus. Ferunt præterea persuasum fuisse illi, Adamum propter noxam mortali fuisse corpore indutum, quo prius carebat, cum immortalis à Deo fuisse procreatus; pelliceaque tunicas, quas ei Deus post prævaricationem circumposuisse dicitur, nihil fuisse aliud quam corpora mortalia; ossa vero & carnes quas ante peccatum F habuisse Adamum Scriptura commemorat, carnes esse intelligibiles, & ossa intelligibilia. Cum igitur mortale corpus adventitium quid ac extraneum esse arbitratus sit, sequitur inde necessario, expurgatis peccatis, exolutisque suppliciis, liberam tandem aliquando animam, corporaliumque compedium pondere exoneratam resurgete. Nam si poena est gestare corpus, gestare certe corpus delinet anima, cum poena cessabit. Corpus illud intellico, quod in sceleris lucram subiit ipsa, grave illud nempe, terrenum, & carneum; non illud autem quicum procreat primum & à Deo formata est. Huic conjectariam est, futurum ut anima humanorum illam configurationem membrorum à se abiiciat, ut pote quæ carni corporis propria sit; meliorém autem & perfectiorem formam suscipiat, ut quæ in melius mutata, & perfectiori statui reddita sit; formarum autem omnium cum perfectis-